

Nạn Tàu Phù

Nguyễn Đạt Thịnh

Một hiện tượng lạ của thế kỷ trước là nước Tàu trở thành một nước Cộng Sản; lạ, vì người Tàu, bản chất vốn tham lam, thích dĩ công vi tư, lấy của công về làm của riêng, lấy của người về làm của mình, thì làm cách nào trở thành cộng sản được. Trong một thời gian ngắn, con người có thể gượng ép giấu bản chất của mình, nhưng từ từ rồi sự thật vẫn lòi ra; hôm nay thì ông lớn vô sản nào cũng giàu nứt đổ đổ vách trong cái nước Tàu trở thành Trung Cộng; lớp áo đỏ xúng xính họ mặc, không che được cái rồn lòi trên cái *pung pự*.

Việt Nam khốn khổ vì nạn đồng chí vĩ đại; ngoài biển khơi thì chiến hạm, tàu tuần của chính phủ Trung Cộng, và tàu cá của ngư phủ Tàu san sát như lá tre, nhịp nhàng phối hợp để thực hiện chiến thuật *cấp thời cướp cá, thư thả hút dầu*; trong nội địa người Tàu lại gài một dàn thái thú mặt Việt lòng Tàu, thực hiện mọi thủ đoạn để tái lập chế độ Bắc Thuộc thêm một lần nữa – lần thứ 3. Người Việt quốc nội xuống đường đòi đuổi bọn “Tàu Khựa” về Tàu; thái thú mặt Việt lòng Tàu, bắt người Việt chống ngoại xâm, bỏ tù; triều đình Bắc Phương khen thái thú “giỏi lờ, giỏi lờ”. Được chủ khen, bọn tôi tớ càng nức lòng, đêm ngày họp tòa án nhân dân, đem nhân dân ra trừng trị.

Làn sóng người Hoa tràn xuống Việt Nam lập nghiệp trở thành nạn Hồng Thủy khiếp đảm diễn ra công khai, đều đặn. Giữa cảnh đáng buồn đó, người Việt tìm được một phút ngắn tạm vui với tin cảnh sát Ghana trị được nạn Hoa Kiều. Ghana là một nước nhỏ và rất nghèo nằm về phía tây Phi Châu, với dân số 25 triệu người; đặc sản của Ghana là vàng; vàng không chỉ nằm trong mỏ mà nằm rải rác trong lòng đất, lòng sông, lòng suối. Ghana là quốc gia đứng thứ nhì trên thế giới về sản xuất vàng. Năm ngoái, số vàng xuất cảng đem lại cho Ghana 2.2 tỉ Mỹ kim – 90% tổng sản lượng quốc gia (nhưng chưa bằng 1% số tài sản ông Tim Cook, CEO của Apple đang giấu ở ngoại quốc).

Mùi vàng gọi người Tàu đến Ghana; Tập Cận Bình đem ngân khoản “Trung Quốc Viện Trợ” và đem công nhân “Tàu Khựa” đến khai thác vùng đất còn bán khai này. Tổng thống Ghana – ông John Dramani Mahama – welcome người Tàu đến giúp ông xây dựng trường học, xây nhà thương; ông không để ý là cùng với những đồng *Nhân Dân Tệ*, hàng chục ngàn công nhân Tàu cũng lấn vào Ghana. Họ vào xin làm việc cho các xưởng đãi vàng thô sơ, và chỉ vài tháng sau họ tự tổ chức những hệ thống đãi vàng hoạt động kết quả hơn những hãng của người Ghana.

Tinh khôn hơn người địa phương, người Tàu mò lên tận đầu các ngọn suối đập ụ cản nước, giữ cát lại để đãi vàng; đãi xong, họ mới xả cho nước và cát chảy xuống hạ nguồn; người Ghana chợt thấy bà Thần Vàng không còn hậu đãi mình nữa; rồi dù chất phác đến đâu họ cũng vẫn tìm ra sự thật. Các hãng đãi vàng người địa phương trình bày sự việc lên chính quyền; Tổng Thống John Dramani Mahama ra lệnh truy nã những người Tàu gây xáo trộn sinh hoạt đãi vàng, nguồn lợi duy nhất của quốc gia.

Đại Sứ Trung Cộng Gong Jianzhong xác nhận có khoảng 12,000 người Hoa nhập cảnh lậu vào Ghana, trong số này gần 10,000 xuất phát từ huyện Shanglin, một huyện nhỏ và nghèo thuộc tỉnh Quảng Tây. Viên chức Di Trú Ghana nói ông Gong xin trang trải mọi chi phí hồi hương cho những người Hoa nhập cảnh lậu vào Ghana. Bà Mỗ, một phụ nữ Hoa, cư dân xã Mingliang, huyện Shanglin, nói hai đứa con trai và một đứa con rể của bà rủ nhau sang Ghana làm ăn, và đang trốn trong một căn nhà tại tỉnh Dunkwa cùng với trên 20 thanh niên người Hoa. Bà nói con bà cho biết, qua điện thoại di động, **không người Hoa nào dám lộ mặt ra, sợ thổ dân đập chết**; họ chưa tìm được cách móc nối với tòa đại sứ để xin giúp đỡ hồi hương.

Gia đình cậu Zhu Congli, một thanh niên khác trong đám 10,000 người Shanglin đi hốt vàng, cho biết Zhu và một nhóm người Hoa đang trốn trong một đồn điền trồng cây cocoa. Ban ngày họ chui xuống hang, xuống hố ẩn trốn, ban đêm mò ra, trở về địa điểm đãi vàng để nhờ điện tại đây charge điện thoại di động. Họ rất **lo sợ cho tính mạng của họ**. Một thiếu phụ khác, bà Wen Ruchun, cư dân xã Shuitai, một xã nghèo khác nữa của huyện Shanglin, cho biết chồng bà, cũng là một người đi mò vàng, đang chờ giấy máy bay hồi hương tại Accra – một thành phố lớn của Ghana. Tò ra là người sành sỏi, bà bảo những gia đình đồng cảnh, “*Chính phủ Ghana quyết liệt lắm, phải rút về thôi. Nhưng vé máy bay từ hôm nay cho đến cuối tháng Sáu đã hết rồi*”.

Bên cạnh chính sách “gồm thâu lục quốc” của chính phủ Trung Cộng, **khối 1.35 tỷ người Hoa cũng là một nguồn áp lực di dân khiếp đảm: họ sẵn sàng ra khỏi lãnh thổ Trung Quốc ngay khi gặp cơ hội đầu tiên**. Cái “*nạn Hoa Kiều*” tràn sang Ghana **bất chấp cách trở đại dương, coi thường khắc nghiệt khí hậu, khác biệt ngôn ngữ, tập tục**, như những trở ngại nhỏ; họ **xung phong vào lãnh thổ Ghana, giật nghề đãi vàng của dân địa phương**.

Phản ứng của chính phủ Ghana đang dạy chính phủ Việt Cộng một bài học về thái độ “mềm nãn, rắn buông” của Trung Cộng; cảnh sát Ghana thẳng tay ruồng bắt những kẻ nhập cảnh lậu, bắn giết bọn chống cự; tình hình căng thẳng đến mức hàng ngàn người mò vàng lậu phải “độn thổ” ban ngày, chỉ dám ló ra ban đêm để tìm lương thực, tìm cách liên lạc với tòa đại sứ, với thân nhân ở quê nhà.

Việt Cộng cứ đưa cảnh sát vào thị xã “Chợ Lớn Mới” tại tỉnh lỵ Bình Dương để kiểm soát giấy tờ nhập cảnh của những công dân Trung Cộng rồi trục xuất họ về Tàu thử coi. Dĩ nhiên **việc làm này rất khó, nhưng nếu vì khó mà không làm, thì thái độ hèn nhát** này có nghĩa là ngay ngày hôm nay Việt Cộng đã chấp nhận việc Việt Nam thất thủ trước cuộc xung phong biển người của Hoa Kiều, mà không cần một trận tấn công quân sự của Trung Cộng.

Nguyễn Đạt Thịnh